

Katarzyna Liśkiewicz

PEŁNA TREŚĆ ZGŁOSZENIA

KATEGORIA

Kategoria: najtrudniejsza decyzja

01 Wyzwanie

Moją najtrudniejszą decyzją zawodową było czasowe odejście od audytu – zawodu, który wybrałam podczas studiów. Wpis do rejestru BR stał się dla mnie nie tylko osiągnięciem, lecz przede wszystkim zobowiązaniem do zachowania najwyższej jakości pracy. Gromadziłam i dokumentowałam dowody, dbając, aby każdy wniosek miał uzasadnienie. Z czasem dostrzegłam, że profesjonalizm wymaga również rozpoznania momentu, w którym materiał jest już wystarczający, a dalsze czynności nie wnoszą nowych podstaw do oceny. Postanowiłam więc czasowo zatrzymać się i z dystansu przyrzeć własnemu podejściu. Nie była to rezygnacja z obranej drogi, lecz świadoma inwestycja w rozwój. Wybrałam refleksję zamiast działania według utrwalonego schematu, aby lepiej połączyć należytą staranność z profesjonalnym osądem. Ta decyzja nauczyła mnie, że dojrzałość zawodowa oznacza nie tylko konsekwencję, ale także odwagę do doskonalenia własnych metod i przyjmowania odpowiedzialności za sposób wykonywania zawodu.

02 Rozwiązania

W pewnym momencie kariery uznałam, że dla dalszego rozwoju potrzebuję spojrzeć na audyt z nowej perspektywy. Wcześniej rozważyłam zmianę organizacji pracy i szersze korzystanie ze wsparcia doświadczonych współpracowników, ostatecznie jednak wybrałam czasową przerwę. Decyzję starannie zaplanowałam: poinformowałam firmę z wyprzedzeniem, zrealizowałam przyjęte zobowiązania i zakończyłam prowadzone badania, dbając o ciągłość pracy. Audyt pozostał ważną częścią moich planów zawodowych, dlatego dołączyłam do Programu Mentoringowego. Rozmowy z doświadczonym biegłym rewidentem pozwoliły mi uporządkować cele i świadomie zaplanować powrót. Dzięki mentoringowi odkryłam także nowe hobby – brydż, który stał się dla mnie sposobem na relaks, budowanie relacji i wymianę doświadczeń z innymi biegłymi rewidentami. Dzięki programowi rozpoczęłam planowanie stopniowego powrotu do zawodu, wzbogacona o nową perspektywę i jeszcze większą świadomość odpowiedzialności, jaką niesie jego wykonywanie.

03 Efekty

Przerwę przeznaczyłam na określenie zasad, na których chcę oprzeć powrót do audytu. Za kluczowe uznałam dostosowywanie procedur do rzeczywistego ryzyka, korzystanie z konsultacji oraz – w związku z planowanym łączeniem audytu z aktualnymi zobowiązaniami zawodowymi – przyjmowanie liczby zleceń odpowiedniej do posiadanych zasobów. Ten czas pokazał mi, że krok wstecz może być początkiem bardziej świadomego rozwoju. Dołączyłam też do inicjatywy „Return to Audit”, która daje między innymi możliwość elastycznego powrotu do wykonywania zawodu. Wracam więc z jasno określonymi zasadami pracy oraz gotowością do wspierania osób, które stoją przed podobnymi wyborami zawodowymi, dlatego właśnie postanowiłam podzielić się tą historią.

04 Wnioski dla samorządu

Moje doświadczenia uświadomiły mi, że początki samodzielnej praktyki wymagają czegoś więcej niż znajomości standardów. Wyznaczają one ramy badania, lecz ocena, czy zgromadzone dowody są wystarczające i odpowiednie, rozwija się wraz z doświadczeniem. Pojawiających się wątpliwości nie należy traktować jako oznaki braku kompetencji. Mogą one skłonić do pogłębionej analizy, a niekiedy do rozmowy z osobą, która dzięki większemu doświadczeniu pomoże spojrzeć na zagadnienie z innej perspektywy. Taką wartość miał dla mnie Program Mentoringowy: pozwolił mi uporządkować sposób myślenia i odpowiedzialnie przygotować powrót do zawodu. Dlatego mentoring, konsultacje zawodowe i bezpieczna wymiana doświadczeń powinny być regularnie dostępne, zwłaszcza dla osób rozpoczynających samodzielną praktykę. Takie wsparcie służy nie tylko rozwojowi pojedynczych biegłych rewidentów. Wzmacnia również jakość badań, kulturę współpracy oraz zaufanie, na którym opiera się zawód.

05 Uwagi

—

06 Załączniki od uczestników

-